

129. „Matko! już nie ma cię!” («Mère! tu n'es plus là!»)*

Słowa: V. Hugo
Przekład pol.: M. Radziszewski

Moderato

Ma - tko! już nie ma cię! któż mo - je bzy o - su - szy!
Mè - re! tu n'es plus là! pour es - su - ger mes lar - mes,

Kie - dy nie - po - kój w du - szy. któż w ten - czas we - spre mnie?!

à l'heu - re des a - lar - mes qui me pro - té - ge - ra?!

Ma - tko! już nie ma cię! Ma - tko! już nie ma cię!
Mè - re! tu n'es plus là! Mè - re! tu n'es plus là!

un poco più lento
dolcissimo

Bo - że! gdy se - rce drgnie, mi - lo - ści tknię - te wia - dza, czyż
Tu n'es plus là, mon Dieu, et seu - te quand je t'ai - me, je

se - rcu u - lge da - dza sło - wa, w których bo - leść tknie! Ma -
n'ai con - tre moi - mè - me que son tris - te mot d'a - dieu. Mè -

cre - scen - do

Tempo I *pp* **lento** **Tempo I**

- tko! już nie ma cię! Ma - tko! już nie ma cię!
- re! tu n'es plus là! Mè - re! tu n'es plus là!

25 *pp* **lento** [*pp*]

29

Gdy boleść dotknie mnie,
Któż spędzi troskę z czoła?
Bez ciebie do kościoła
Sama pójdę modlić się!
Matko! już nie ma cię! | *mf*

Choć w koku radość tknie,
Kaj nieszczęść mnie nie nęci,
Lecz bądź tu mej pamięci
Żal, że już straciłem cię!
Matko! już nie ma cię! | *mf*

A présent seule hélas!
Quand la douleur me brise,
Sans toi dans notre église,
Il me faut prier tout bas:
Mère! tu n'es plus là! | *mf*

Et vain autour de moi
Tout sourit et tout m'appelle:
Hélas! tout me rappelle
Que je n'ai plus toi.
Mère! tu n'es plus là! | *mf*

* DSM A/IV nr 61